

Indhegning er tegn på afmagt

NATURNATIONALPARKER: Indhegning af naturen virker som en dystopisk idé.

Af Agnete Stovgaard

Trykt i Nordjyske - 16-1 2022

Modstanden mod de indhegnede naturnationalparker og de dertil hørende forsøg med rewilding er stigende og har nu medvirket til 15 modstandsgrupper på Facebook, der tæller medlemmer fra hele landet, og i skrivende stund har rundet de 35.800 medlemmer.

Grupperne er opstået grundet utilfredshed med, at deres spørgen ind til ideen om Naturnationalparkerne ikke bliver hørt, og opstår der endelig en dialog, så er oplevelsen, at der bliver talt ned til dem. Således under en vandretur i Thy, hvor lokalbefolkningen var inviteret til at høre om Projekt Naturnationalpark, og her blev belært om, at maskiner ikke afleverer lort, men at det kommer fra dyr.

Så trist, når så stor ringeagt udvises, over for mennesker, hvor de fleste spørgsmål stilles til den overordnede idé vedrørende indhegning og rewilding, og som er brugere af naturen, færdes i naturen, og gerne vil mere natur.

Det undrer også os almindelige mennesker, hvorfor det netop er den bedste natur i Danmark, der skal inddrages og indhegnes, eller hvorfor træer skal fældes - for på den måde kommer der jo ikke mere natur i Danmark.

Og hele ideen om indhegning af natur virker så urealistisk, idet vilde dyr der lever i den natur, der indhegnes, bliver holdt ude, og adgangen for mennesker bliver med tålt ophold.

I det hele taget virker ideen om de indhegnede Naturnationalparker som en dystopisk ide, hvor grundlaget er frygt for en fremtid, fordi politikere og magtelite har opgivet ideen om et bæredygtigt samfund, og i stedet for satser på små indhegnede enklaver, hvor fremtidens børn kan lære om den natur, der var engang.

Men gad vide om fremtidige generationer ikke hellere ville overtage hele Danmark som et bæredygtigt land, hvor samfund og natur ikke modarbejder hinanden, hvor man kan drikke vand fra hanen, og som er et sted, de stolt kan vise frem, og være glade for at bo i, og hvor utilsigtede sideeffekter fra samfundets aktiviteter, der ødelægger naturen, som en selvfølgelighed bliver adresseret, når de opstår, og ikke som nu, hvor man politisk vender ryggen til problemerne, og først hentet dem frem, når et valg står for døren, og der skal kappes om stemmerne.

Men at indhegne den bedste natur i Danmark er ikke at vise handlekraft, det viser afmagt over for de problemer, der vil være forbundet med at føre Danmark ind i en ny tid, hvor udfordringerne med klima, miljøforurening og biodiversitet adresseres, diskuteres og løsninger findes i et fællesskab, der forstår bæredygtighed som både en livskvalitet for mennesker og en livsbetingelse for natur og biodiversiteten.

Det er det, vi først og fremmest forstår ved en grøn politik, det er det, vi forlanger af jer - det er derfor, vi har valgt jer ind.

Til jer politikere, der har stemt for naturnationalparker, opgiver jeg at spørge om, hvorfor der er sådan et hastværk med at implementere disse parker, for jeg ved, at jeg ikke får svar på mit spørgsmål.

Jeg kan kun opfordre jer til at bruge lidt tid på, at undersøge om en naturnationalpark virkelig er så meget bedre end en almindelig nationalpark til at varetage naturen.

Dengang de aflivede mink skulle transporteres bort, ignorerede det forgangne Miljø- og Fødevareministerium en håndsækning fra de nordjyske borgmestre, der sad inde med både erfaring, og de faciliteter, der skulle bruges, og selvfølgelig gik det galt, ja faktisk gik det grueligt galt både med transport, nedgravning og det forgangne Miljø- og Fødevareministerium.

Håber ikke at det nuværende Miljøministerium vil reagere lige så dumstolt, for på det mister i kun magt og anseelse.

Tag ideen om Naturnationalparker op til fornyet overvejelse, få jer nogle rådgivere med et bredspektret udsyn, og lyt til praktikerne, til dem, der har hjemme i naturen og til dem, der lever af naturen.

Det var gennem en sådan demokratisk proces, at Thy fik noget særdeles positivt ud af den første nationalpark, hvis ry nu er gået udenlands.